

UDENRIGSMINISTERIET
Center for Europa og Nordamerika

EUK, j.nr. 400.A.5-0-0
Den 30. april 2014

Rådsmøde (udenrigsanliggender) den 12. maj 2014

SAMLENOTAT

<u>1. Ukraine.....</u>	<u>2</u>
<u>2. Naboskabspolitikken.....</u>	<u>4</u>
<u>3. Mellemøsten</u>	<u>6</u>
<u>4. Arktisk Råd</u>	<u>8</u>
<u>5. Menneskerettigheder – retningslinjer vedr. EUs tilgang til fremme og beskyttelse af ytringsfrihed, online og offline.</u>	<u>11</u>

1. Ukraine

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Det forventes, at drøftelsen vil have fokus på den fortsat alvorlige situation i Ukraine. Drøftelsen ventes at tage bestik af situationen siden det sidste udenrigsministermøde den 14. april og Genève-mødet den 17. april mellem Ukraine, Rusland, EU og USA.

2. Baggrund

Udenrigsministermødet den 14. april viste, at der fortsat er bred enighed om at fordømme krænkelse af Ukraines suverænitet og territoriale integritet ved den aggressive fremfærd af de russiske væbnede styrker og om at lægge størst muligt pres på Rusland for at deeskalere situationen. I lyset af udviklingen i det østlige Ukraine blev det på mødet besluttet at udvide fase 2 sanktioner, der vedrører indefrysning af aktiver og indrejseforbud. Endvidere var der på rådsmødet enighed om at støtte Ukraine ift. en sikkerhedssektorreform, polititræning og reformer af retssekto- ren. EU vil i første omgang deployere en ekspertmission for at undersøge mulighederne for støtte og sikre komplementaritet ift. andre igangværende aktiviteter.

Den 17. april afholdtes et møde mellem Rusland, Ukraine, USA og EU. På mødet blev den såkaldte Genève-aftale vedtaget, hvori parterne forpligtede sig til at tage en række skridt for at mindske spændingsniveauet og arbejde for en fredelig løsning på konflikten. Konkret rummer Genève-aftalen følgende elementer: Enighed om at afstå fra vold og provokationer; afvæbning af alle ulovligt bevæbnede grupper; rømning af besatte bygninger og offentlige pladser; amnesti til aktivister; opbakning til OSCE's store observationsmission for at sikre deeskalering; iværksættelse af en inklusiv proces til forfatningsreform.

Udviklingen siden den 17. april har ikke vist den aftalte afvæbning af pro-russiske grupper, der har besat offentlige bygninger og lavet vejafspærringer i østukrainske byer. Rusland kritiseres for ikke at leve op til sine forpligtelser i Genève-aftalen, idet Rusland ikke har gjort sit for at deeskalere situationen, herunder ved offentligt at bakke op om aftalen og opfordre til afvæbning. Den ukrainske regering har taget en række skridt for at efterleve sine forpligtelser.

Udmøntningen af nye fase-2 sanktioner, som besluttet på udenrigsministermødet den 14. april, blev i første omgang sat i bero på baggrund af Genève-aftalen. Ruslands manglende vilje til efterfølgende at efterleve aftalen medførte, at EU genoptog processen og mandag den 28. april udvidede personkredsen for målrettede sanktioner med yderligere 15 personer.

EU bakker enstemmigt op om OSCE's store tilstedeværelse i Ukraine i form af bl.a. inspektions- og observationsmissioner samt valgobservatorer ifm. præsidentvalget den 25. maj.

3. Formål og indhold

Drøftelsen om Ukraine på udenrigsministermødet den 12. maj forventes at have hovedfokus på den aktuelle alvorlige krise i Ukraine, herunder den manglende implementering af Genève-aftalen, og EU's håndtering heraf.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt EU-landene bred enighed om stærkt at fordømme krænkelserne af Ukraines suverænitet og territoriale integritet fra Ruslands side og om, at der er behov for russiske skridt til at deeskalere situationen og leve op til Genève-aftalen. Der forventes fortsat bred opbakning til OSCE's observationsmission i Ukraine.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side følges udviklingen i Ukraine tæt. I samarbejde med vores EU-partnere og det øvrige internationale samfund vil vi fra dansk side fortsat arbejde for at sikre en fredelig løsning på krisen, herunder gennem en udmøntning af Genève-aftalen. Fra dansk side lægger vi vægt på, at EU fastholder presset på Rusland og gennem udvidelse af fase to sanktioner og forberedelse af mulige fase tre sanktioner signalerer, at det vil have omkostninger, hvis Rusland ikke bidrager til at støtte implementering af Genève-aftalen eller tager yderligere skridt til at deeskalere situationen.

Fremadrettet er det vigtigt at sikre stabilitet og Ukraines nationale enhed gennem en inklusiv politisk proces. Det vil være et vigtigt signal til de mange etniske russere i det østlige og sydlige Ukraine. EU skal i samarbejde med internationale partnere bidrage til at stabilisere Ukraines økonomi.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Ukraine er senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 11. april 2014.

2. Naboskabspolitikken

KOM-dokument foreligger ikke.

Nyt notat.

1. Resumé

Der forventes en drøftelse af Den Europæiske Naboskabspolitik (ENP), herunder om behovet for at gentænke politikken og dens instrumenter i lyset af de seneste års udvikling i både EU's østlige og sydlige nabolande.

2. Baggrund

Den Europæiske Naboskabspolitik (ENP) blev udformet i forbindelse med EU's udvidelse med ti nye lande i 2004 med henblik på at undgå en ny skillelinje mellem et udvidet EU og dets nabolande samt at styrke velstand, stabilitet og sikkerhed. ENP omfatter 16 nabolande: seks østlige nabolande (Armenien, Aserbajdsjan, Georgien, Hviderusland, Moldova, Ukraine) og ti sydlige (Algeriet, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, De palæstinensiske Selvstyreområder, Syrien og Tunesien).

Et centralt udenrigspolitisk mål med ENP er at skabe gode og stabile relationer til EU's nærmeste naboer baseret på EU's fælles værdier og interesser. EU har stor interesse i at støtte op om nabolandenes politiske og økonomiske reformer og dermed bl.a. skabe grundlag for større velstand i nabolandene og i EU gennem udbygning af handelsrelationer. Det kræver som udgangspunkt, at nabolandene tilpasser deres lovgivning og rammebetingelser på en række områder/sektorer. Der er ofte tale om en langvarig og dyr transformationsproces for nabolandene, der til gengæld tilbydes et intensiveret politisk og økonomisk samarbejde med EU, bl.a. gennem frihandelsaftaler, støtte til sektorphandelsinitiativer, øget mobilitet og øget folk-til-folk kontakter.

ENP er primært et bilateralt anliggende mellem EU og det enkelte partnerland med indgåelse af ENP-handlingsplaner, som pt. 12 af de 16 partnerlande har indgået (ikke Algeriet, Hviderusland, Libyen og Syrien). Ambitionsniveauet afhænger af i hvor høj grad, der er enighed om fælles værdier som bl.a. demokrati, menneskerettigheder, god regeringsførelse og markedsøkonomi. ENP er styrket og komplimenteret ved regionale samarbejdsinitiativer som bl.a. Det Østlige Partnerskab og EUROMED.

For at sikre at Den Europæiske Naboskabspolitik fortsat er et attraktivt tilbud for EU's nabolande, og at særligt de seneste års udvikling blandt de sydlige naboer (det arabiske forår) blev understøttet, blev der i foråret 2011 vedtaget en række justeringer, hvorefter nabolande, som gennemfører reelle politiske og økonomiske reformer får adgang til et bredere udsnit af naboskabspolitikens instrumenter, inklusiv mere finansiell støtte – princippet benævnes ”mere for mere”.

De seneste års udvikling i EU's naboskabsområde har imidlertid vist, at Den Europæiske Naboskabspolitik ikke fuldt ud har levet op til det langsigtede mål om et tættere forhold mellem EU og nabolandene i øst og syd, jfr. udviklingen i de sydlige nabolande efter det arabisk forår (f.eks. i Egypten) og den seneste udvikling i øst, hvor nogle naboer (Moldova, Georgien og Ukraine) har en forholdsvis stærk europæisk orientering, mens det ikke er tilfældet for andre (Hviderusland, Aserbajdsjan og Armenien). På det uformelle EU-udenrigsministermøde (Gymnich) den 4.-5.

april 2014 i Athen var der en kort drøftelse af ENP, hvor der var bred enighed om behovet for at reflektere yderligere over ENP.

3. Formål og indhold

Udenrigsministermødet ventes at have en generel drøftelse af Den Europæiske Naboskabspolitik, herunder behovet for at gentænke denne politik og dets instrumenter i lyset af, at ENP ikke fuldt ud har levet op til det langsigtede mål om et tættere forhold mellem EU og nabolandene i øst og syd, jfr. udviklingen i de sydlige nabolande efter det arabisk forår og udviklingen øst.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinancerne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er i EU-kredsen enighed om behovet for at reflektere over ENP og overveje mulige justeringer af den Europæiske Naboskabspolitik og dens instrumenter. Samtidig er der dog en vis forskydning i fokus blandt medlemslandene, hvor de sydlige EU-medlemslande har større fokus på de sydlige nabolande, mens de østlige medlemslande har større fokus på de østlige nabolande.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side støttes op om behovet for at gentænke EU's forhold til nabolandene og overveje mulige justeringer af den Europæiske Naboskabspolitik og dens instrumenter, så den i højere grad kan bidrage til det langsigtede mål om et tættere forhold mellem EU og nabolandene i øst og syd. Der ses fra dansk side behov for en mere kreativ og skræddersyet naboskabspolitik, da hvert land står med egne udfordringer, og da relationerne til EU er forskellige fra land til land. Regeringen finder desuden, at man bør se nærmere på muligheden for at udnytte alle instrumenter i EU's værktøjskasse. I den forbindelse lægges vægt på, at der ydes størst opbakning til de lande, som demonstrerer et ønske om reformer og tilnærmelse til europæiske værdier og standarder. Det er vigtigt, at EU fremstår som en troværdig partner i støtten til nabolandenes politiske og økonomiske udvikling. Samtidig er man fra dansk side bevidst om, at der ingen hurtige løsninger er på forbedret forhold til EU's naboer.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

3. Mellemøsten

KOM-dokument foreligger ikke

Revideret dokument.

1. Resumé

Rådet ventes at drøfte den mellemøstlige fredsproces i lyset af de igangværende fredsforhandlinger mellem Israel og Palæstina. I den forbindelse vil der være fokus på EU's rolle i fredsprocessen. Der forventes ikke vedtaget råds-konklusioner.

2. Baggrund

Fredsforhandlingerne mellem Israel og Palæstina har tabt momentum forud for den 29. april 2014, hvor den igangværende ni-måneders forhandlingsperiode udløber. Usikkerheden om en videreførelse af forhandlingerne tager bl.a. udgangspunkt i de oprindelige betingelser for at indlede forhandlingerne den 29. juli 2013. For at fremme et positivt forhandlingsklima aftalte parterne, at Israel ville løslade 104 palæstinensiske fanger fordelt på fire fastsatte datoer under forhandlingsforløbet mod, at palæstinenserne indvilligede i ikke at tage FN-initiativer under forhandlingerne. Israel undlod imidlertid at løslade de sidste 26 fanger som aftalt den 29. marts. Dermed fandt Palæstina sig løst af forpligtelsen til ikke i forhandlingsfasen at tage initiativer i FN-sporet. Præsident Abbas underskrev derfor den 1. april tiltrædelsesansøgninger til 15 internationale konventioner (ikke FN-organisationer). Der er tale om IV Haager-konvention om regler og vedtægter for krig til lands, Genevekonventionerne om beskyttelse af ofre i væbnede konflikter, Wienerkonventioner om diplomatiske og konsulære forbindelser samt en række FN-konventioner med fokus på menneskerettigheder.

De aktuelle drøftelser om en forlængelse af fredsforhandlingerne fokuserer på processuelle betingelser for en forlængelse på 9-12 mdr. Hovedelementer menes at være: En form for bosættelsesstop samt et større antal fangeløsladelser (op til 400 nævnes) til gengæld for palæstinensisk pause i FN-sporet. Ligeledes er det et åbent spørgsmål, hvordan man håndterer de palæstinensiske konventions-tiltrædelsesansøgningers videre skæbne.

Den 23. april 2014 underskrev PLO/Fatah og Hamas en forsoningsaftale. I henhold til aftalen skal præsident Abbas inden for fem uger offentliggøre en teknokratregering under sin overordnede ledelse med efterfølgende præsident- og parlamentsvalg senest seks måneder herefter. Overgangsregeringen, som skal lede Palæstina frem mod de første præsident- og parlamentsvalg i knap ti år, får således ikke deltagelse af Hamas.

Israel har som reaktion på forsoningsaftalen suspenderet fredsforhandlingerne med palæstinenserne og bebudet et modsvar. Premierminister Netanyahu udelukker dog ikke fuldstændig fortsatte forhandlinger, såfremt forsoningsaftalen bryder sammen. EU og Danmark har konsekvent opfordret til palæstinensisk forsoning bag præsident Abbas. En endelig fredsaftale må omfatte alle palæstinensere i en kommende palæstinensisk stat. Det er samtidig blevet understreget, at en palæstinensisk regering må efterleve Mellemøstkvartettens grundlæggende principper; anerkendelse af Israels ret til at eksistere, anerkendelse af tidligere aftaler og forpligtelser samt fraskrivelse af brugen af vold. HR Ashton har senest understreget dette i en erklæring den 27. april 2014.

Præsident Abbas har bekræftet, at den kommende overgangsregering vil blive etableret på dette grundlag. Fra amerikansk side har man udtrykt skuffelse over aftalen, herunder dens timing.

3. Formål og indhold

Rådet ventes at drøfte den mellemøstlige fredsproces i lyset af den seneste udvikling i regionen, herunder hvorledes EU sammen med USA bedst kan støtte fredsforhandlingerne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes at være enighed blandt medlemslandene om behovet for en fortsat aktiv og bredspektret EU-indsats i samarbejde med internationale og regionale aktører med det hovedsigte at støtte fredsforhandlingerne.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter fuldt ud en aktiv rolle for EU i samarbejde med relevante internationale partnere, herunder i særdeleshed USA. Målet med EU's bestræbelser er, i samarbejde med det internationale samfund at understøtte de igangværende fredsforhandlingerne med henblik på realisering af en to-stats-løsning og en varig og omfattende regional fred. Fra dansk side støtter man det palæstinensiske selvstyres arbejde med stats- og institutionsopbygning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 14. marts 2014.

4. Arktisk Råd

JOIN (2012) 0019

Nyt notat.

1. Resumé

Rådet forventes kort at drøfte EU's engagement i Arktis. Drøftelsen skal bl.a. ses som forberedelse til det kommende EU-Canada topmøde, hvor spørgsmålet om EU's status i Arktisk Råd vil kunne blive bragt op. Der vil eventuelt blive vedtaget rådskonklusioner.

2. Baggrund

Drøftelsen på rådsmødet ligger i forlængelse af den fælles meddelelse, som Kommissionen og Den Høje Repræsentant fremlagde til Europa-Parlamentet og Rådet den 26. juni 2012 om udvikling af en EU-politik for den arktiske region: fremskridt siden 2008 og den fremtidige indsats (JOIN (2012) 19). Hovedbudskabet i meddelelsen fra 2012 er, at Arktis er vigtigere end nogensinde før, og at en bæredygtig udvikling i regionen kræver internationalt samarbejde. Det skyldes primært, at håndteringen af miljø- og klimaændringerne kræver ikke kun regional, men også global indsats. Siden 2008 har EU øget sine aktiviteter vedrørende Arktis, og der er fortsat behov for øget engagement fra EU i regionen. EU's indsats i Arktis i dag omhandler blandt andet bekæmpelse af klimaændringer, forskning og monitorering af miljøet i Arktis, investering i bæredygtig udvikling samt søtransport og maritim sikkerhed.

På rådsmødet forventes der bl.a. fokus på spørgsmålet om EU's observatørstatus i Arktisk Råd. På ministermødet i Arktisk Råd i Kiruna i 2013 blev der opnået enighed om optagelse af Indien, Italien, Japan, Kina, Singapore og Sydkorea samt EU som observatører i Arktisk Råd. Men mht. EU's optagelse blev det besluttet, at dette først kan gennemføres endeligt, når der er enighed herom mellem alle Arktisk Råds medlemsstater. Særligt Canada har visse udestående spørgsmål vedrørende import til EU fra Canada af sælprodukter. På nuværende tidspunkt er tre EU-medlemsstater medlemmer i Arktisk Råd (Danmark, Finland og Sverige), mens syv EU-medlemsstater har observatørstatus (Frankrig, Italien, Nederlandene, Polen, Spanien og Storbritannien, Tyskland). Herudover forventes det, at der vil blive lagt op til en mere konkret EU-strategi mht. Arktis. Det er målet med en sådan strategi og EU's indsats i Arktis generelt, at EU's bidrag til Arktis har støtte fra regionale interessenter og fremmer den fælles indsats fra de arktiske stater.

3. Formål og indhold

Rådet ventes at drøfte EU's fremtidige engagement i Arktis.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Det bemærkes, at Europa-Parlamentet som opfølgning på Kommissionens meddelelse fra 2008 vedtog en resolution om Arktis den 20. januar 2011, hvori Parlamentet blandt andet opfordrede til øget engagement fra EU i Arktis. Derudover vedtog Europa-Parlamentet den 12. marts 2014

endnu en udtalelse med fokus på sikring af oprindelige folks rettigheder, værn om miljøet i takt med øget maritim trafik, forbedret sikkerhed og understøttelse af forskning i det arktiske felt.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes generel opbakning til EU's fortsatte engagement i Arktis, herunder, at der fortsat arbejdes for, at EU opnår fuld observatørstatus i Arktisk Råd.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark, Færøerne og Grønland tilstræber et bredt og tæt partnerskab med EU. Det er i hele Kongerigets interesse at præge udformningen og gennemførelsen af EU's politikker, f.eks. indenfor energi, klima, fiskeri, fangst, udnyttelse af mineraler, maritime forhold samt forholdet til befolkningerne og oprindelige folk i Arktis. Derudover er det for de dele af Kongeriget, som ikke er en del af EU, interessant at deltage i relevante EU-programmer i ønskelig og mulig udstrækning.

Regeringen lægger vægt på, at EU's politikker formuleres i tæt dialog med de arktiske befolkninger med hensyntagen til deres interesser i erkendelse af, at bæredygtig udnyttelse af levende ressourcer er et væsentligt økonomisk og kulturelt element for disse befolkninger. Kongerigets arktiske strategi 2011-2020 understreger denne tilgang med sine fire hovedprioriteter:

- et fredeligt og sikkert Arktis
- med selv bærende vækst og samfundsmæssig bæredygtighed
- under respekt for Arktis' sårbare klima, miljø og natur
- i et tæt samarbejde med vore internationale partnere.

Det er af særlig betydning at fremme et godt forhold mellem Grønland og EU og udbygge de samarbejdsrelationer, som består mellem parterne. Dette er senest fastslået med den fortsatte budgetstøtte fra EU til Grønland 2014-2020, som trods EU's generelle besparelser er fastholdt på samme niveau som tidligere.

Herudover tilstræbes, at det i EU's optik synliggøres, at både Grønland og Færøerne er dele af det arktiske samarbejde. Kongeriget arbejder for, at EU får en plads i Arktis, herunder i relevante institutioner som Arktisk Råd, hvor Kongeriget støtter EU's ønske om observatørstatus.

Regeringen hilser således rådskonklusionerne og EU's øgede engagement i Arktis velkommen.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Spørgsmålet om EU's engagement i Arktis blev senest forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 25. januar 2013.

5. Menneskerettigheder – retningslinjer vedr. EUs tilgang til fremme og beskyttelse af ytringsfrihed, online og offline.

KOM-dokument foreligger ikke

Nyt notat

1. Resumé

Rådet forventes at vedtage nye retningslinjer for EU-institutioner og medlemsstaters tilgang til fremme og beskyttelse af ytringsfrihed, såvel online som offline. Dette er en del af den samlede udmøntning af EU's strategi og handlingsplan for menneskerettigheder og demokrati, der blev vedtaget under dansk formandskab i juni 2012. Retningslinjerne retter sig mod EU's eksterne ageren og vedrører dermed ikke forhold internt i medlemslandene.

2. Baggrund

Udenrigsrådet vedtog den 25. juni 2012 en menneskerettighedspakke bestående af en strategisk ramme i form af en politisk erklæring, der bekræfter den centrale rolle, som menneskerettigheder og demokrati spiller i EU's arbejde, en handlingsplan for perioden 2012-2014 og udnævnelsen af en særlig repræsentant (EUSR) for menneskerettigheder. Handlingsplanen indeholder 97 operative målsætninger, herunder udarbejdelsen af en række nye retningslinjer for fremme og beskyttelse af menneskerettigheder. Ti sæt retningslinjer er allerede på plads.

3. Formål og indhold

Formålet med EU's retningslinjer for fremme og beskyttelse af ytringsfrihed online og offline er at strømline og styrke EU-institutionernes og medlemslandenes samlede udenrigspolitiske indsats på dette område med henblik på hurtigt og konsistent at forebygge og adressere krænkelser af denne frihed. Retningslinjerne retter sig mod EU's eksterne ageren og vedrører dermed ikke forhold internt i medlemslandene.

Med retningslinjerne søges det præciseret, hvornår og hvordan EU skal reagere, når ytringsfriheden krænkes. Det understreges, at EU skal monitorere og rapportere krænkelser af ytringsfrihed og søge at fremme beskyttelsen af denne frihed gennem alle udenrigspolitiske instrumenter, herunder politisk dialog, udviklingsbistand og bilaterale besøg.

EU skal fokusere arbejde for at fremme ytringsfrihed på bekæmpelse af vold, forfølgelse, chikane og intimidering af personer, inklusive journalister og andre medieaktører, på grund af deres brug af ytringsfrihed, og mod straffrihed for denne type forbrydelser. Desuden skal EU søge at fremme lovgivning, der beskytter ytringsfrihed, fremme mediefrihed og –pluralisme, fremme og beskytte menneskerettigheder i cyberspace, fremme virksomheders bidrag til fremme af ytringsfrihed samt regulering, der styrker databeskyttelse og privatlivet online og offline.

De operationelle aspekter af retningslinjerne behandler bl.a. hvorledes EU i sine menneskerettighedsstrategier, i rapporter fra EU delegationschefer og i demarcher og offentlige erklæringer, bør adressere disse spørgsmål.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

5. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant

6. Gældende dansk ret

Spørgsmålet om gældende dansk ret er ikke relevant.

7. Konsekvenser

Sagen forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser eller konsekvenser for statsfinanser, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet.

8. Høring

Sagen har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der forventes enighed om punktet.

10. Regeringens generelle holdning

Danmark støtter vedtagelsen af retningslinjerne.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg.

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.